

ส่วนที่ ๑ สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน

๑. ด้านกายภาพ

๑.๑ ที่ตั้งของหมู่บ้าน/ชุมชน/ตำบล

- ตำบลกระหวั้นตั้งอยู่ในที่ราบลุ่ม อยู่ห่างจากที่ว่าการอำเภอขุนหาญ ทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือประมาณ ๕ กิโลเมตร

- มีพื้นที่ทั้งหมด ๓๐.๓๘ ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ ๑๘,๙๘๗.๕๐ ไร่

- พื้นที่บริการจำนวน ๑๒ หมู่บ้าน

๑.๒ ลักษณะภูมิประเทศ

- ทิศเหนือ ติดเขตอำเภอไพรบึง
- ทิศใต้ ติดเขตตำบลสี และตำบลโนนสูง
- ทิศตะวันตก ติดเขตตำบลขุนหาญ และตำบลโพธิ์กระสังข์
- ทิศตะวันออก ติดเขตตำบลไพรและตำบลโพธิ์วังค์

ลักษณะพื้นที่ส่วนใหญ่ เป็นที่ราบลุ่มซึ่งอยู่ในบริเวณ หมู่ที่ ๓, หมู่ที่ ๔, หมู่ที่ ๗, หมู่ที่ ๑๐ ซึ่งเหมาะแก่การปลูกข้าว แต่มีปัญหาน้ำท่วมและเป็นที่ยาสูบสูงลอนตื้น อยู่สูงจากระดับน้ำทะเล ๑๘๐ เมตร พื้นที่บริเวณที่อยู่ในหมู่ที่ ๙ และหมู่ที่ ๒ บางส่วนเป็นพื้นที่เหมาะสำหรับเป็นทุ่งหญ้าเลี้ยงสัตว์

๑.๓ ลักษณะภูมิอากาศ

ลักษณะภูมิอากาศแบบทุ่งหญ้าเมืองร้อน(Tropical Savanna Climate: AW)

ลักษณะอากาศทั่วไป

ฤดูฝน ประมาณช่วงเดือน พฤษภาคม-ตุลาคม

ฤดูหนาว ประมาณช่วงเดือน กรกฎาคม-กุมภาพันธ์

ฤดูร้อน ประมาณช่วงเดือน เมษายน-พฤษภาคม

๑.๔ ลักษณะของดิน

ดิน มีคุณภาพดีพอสมควร ใช้เพาะปลูกได้ผลดี

ประเภทของดินในพื้นที่จำแนกได้ดังนี้

- ดินร่วนหยาบ คิดเป็นร้อยละ ๖๕
- ดินร่วนละเอียด คิดเป็นร้อยละ ๒๕
- ดินทราย คิดเป็นร้อยละ ๑๐

๒. ด้านการเมือง/การปกครอง

๒.๑ เขตการปกครอง

เขตปกครอง รวม ๑๒ หมู่บ้าน (จำนวนหมู่บ้านในเขตเทศบาล เต็มทั้งหมู่บ้าน)

หมู่ที่ ๑ บ้านกระเบาเตื่อ	หมู่ที่ ๒ บ้านเตื่อ
หมู่ที่ ๓ บ้านระหาร	หมู่ที่ ๔ บ้านกระหวั้น
หมู่ที่ ๕ บ้านโพธิ์น้อย	หมู่ที่ ๖ บ้านจะเนียว
หมู่ที่ ๗ บ้านกันจด	หมู่ที่ ๘ บ้านห้วย
หมู่ที่ ๙ บ้านตะหลุง	หมู่ที่ ๑๐ บ้านโคง
หมู่ที่ ๑๑ บ้านกันจดใหม่	หมู่ที่ ๑๒ บ้านจะเนียวพัฒนา

๒.๒ การเลือกตั้ง

แบ่งพื้นที่บริการเป็น ๒ เขต

เขต ๑ ได้แก่ หมู่ ๑ บ้านกระเบาเตื่อ, หมู่ ๔ บ้านกระหว้น, หมู่ ๕ บ้านโพธิ์น้อย,

หมู่ ๖ บ้านจะเนียว, หมู่ ๘ บ้านห้วย, หมู่ ๙ บ้านตะลุง และ หมู่ ๑๒ บ้านจะเนียวพัฒนา

เขต ๒ ได้แก่ หมู่ ๒ บ้านเตื่อ, หมู่ ๓ บ้านระหาร, หมู่ ๗ บ้านก้นจด,

หมู่ ๑๐ บ้านโคง และหมู่ ๑๑ บ้านก้นจดใหม่

จำนวนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง

จำนวนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง (อายุ ๑๘ ปี) รวมทั้งสิ้น ๖,๘๙๐ คน

	หมู่ ๑	หมู่ ๒	หมู่ ๓	หมู่ ๔	หมู่ ๕	หมู่ ๖	หมู่ ๗	หมู่ ๘	หมู่ ๙	หมู่ ๑๐	หมู่ ๑๑	หมู่ ๑๒
จำนวนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง	๖๑๑	๗๘๔	๘๓๕	๖๙๐	๗๓๙	๘๙๖	๓๔๐	๓๓๒	๔๖๙	๓๑๘	๓๖๘	๕๐๘

หมายเหตุ : ข้อมูล ณ วันที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๖๒ สำนักทะเบียนตำบลกระหว้น

๓. ประชากร

๓.๑ ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนประชากร (ข้อมูลเปรียบเทียบย้อนหลัง ๓-๕ ปี และการคาดการณ์ในอนาคต)

หมู่บ้าน	๒๕๕๗	๒๕๕๘	๒๕๕๙	๒๕๖๐	๒๕๖๑	๒๕๖๒
หมู่ที่ ๑ บ้านกระเบาเตื่อ	๗๕๔	๗๕๙	๗๖๗	๗๗๒	๗๖๗	๗๕๘
หมู่ที่ ๒ บ้านเตื่อ	๙๖๘	๙๗๑	๙๖๔	๙๖๘	๙๖๖	๙๕๙
หมู่ที่ ๓ บ้านระหาร	๑,๐๕๙	๑,๐๕๗	๑,๐๖๒	๑,๐๖๘	๑,๐๗๓	๑,๐๖๔
หมู่ที่ ๔ บ้านกระหว้น	๘๘๐	๘๗๙	๘๗๘	๘๗๖	๘๘๒	๘๘๙
หมู่ที่ ๕ บ้านโพธิ์น้อย	๙๕๔	๙๕๕	๙๖๙	๙๘๓	๙๙๕	๙๙๓
หมู่ที่ ๖ บ้านจะเนียว	๑,๒๒๓	๑,๒๒๒	๑,๒๐๕	๑,๒๑๐	๑,๒๑๑	๑,๒๐๒
หมู่ที่ ๗ บ้านก้นจด	๔๑๖	๔๒๑	๔๒๒	๔๓๑	๔๒๙	๔๓๑
หมู่ที่ ๘ บ้านห้วย	๔๒๗	๔๓๒	๔๔๐	๔๓๙	๔๔๔	๔๓๗
หมู่ที่ ๙ บ้านตะลุง	๖๑๗	๖๑๙	๖๒๑	๖๒๕	๖๑๘	๖๑๘
หมู่ที่ ๑๐ บ้านโคง	๓๙๘	๔๐๓	๔๐๖	๔๐๗	๔๑๘	๔๐๔
หมู่ที่ ๑๑ บ้านก้นจดใหม่	๔๕๕	๔๕๗	๔๕๘	๔๕๗	๔๕๐	๔๔๗
หมู่ที่ ๑๒ บ้านจะเนียวพัฒนา	๖๔๖	๖๔๕	๖๔๘	๖๔๖	๖๓๔	๖๓๘
รวม	๘,๗๙๗	๘,๘๒๐	๘,๘๔๐	๘,๘๘๒	๘,๘๘๓	๘,๘๕๐

๓.๑.๑ ประชากรทั้งสิ้น ๘,๘๕๐ คน แยกเป็นชาย ๔,๓๖๐ คน หญิง ๔,๔๘๙ คน มี ๒,๑๖๑ ครัวเรือน มีความหนาแน่นเฉลี่ย ๒๙๑.๓๑ คน/ตารางกิโลเมตร แยกประชากรตามหมู่บ้าน ได้ดังนี้

	ครัวเรือน	ชาย	หญิง	ประชากรรวม
หมู่ที่ ๑ บ้านกระเบาเตื่อ	๑๘๗	๓๘๐	๓๗๘	๗๕๘
หมู่ที่ ๒ บ้านเดื่อ	๒๗๙	๔๖๑	๔๙๘	๙๕๙
หมู่ที่ ๓ บ้านระหาร	๒๓๔	๕๒๔	๕๔๐	๑,๐๖๔
หมู่ที่ ๔ บ้านกระหว้น	๑๙๐	๔๔๗	๔๔๒	๘๘๙
หมู่ที่ ๕ บ้านโพธิ์น้อย	๒๐๕	๕๐๐	๔๙๓	๙๙๓
หมู่ที่ ๖ บ้านจะเนียว	๓๑๓	๕๗๒	๖๓๐	๑,๒๐๒
หมู่ที่ ๗ บ้านกันจด	๑๐๐	๒๒๑	๒๑๐	๔๓๑
หมู่ที่ ๘ บ้านห้วย	๙๒	๒๑๙	๒๒๘	๔๔๗
หมู่ที่ ๙ บ้านตะหลุง	๑๔๔	๓๐๖	๓๑๒	๖๑๘
หมู่ที่ ๑๐ บ้านโคง	๙๔	๑๙๕	๒๐๙	๔๐๔
หมู่ที่ ๑๑ บ้านกันจดใหม่	๑๒๓	๒๓๒	๒๑๕	๔๔๗
หมู่ที่ ๑๒ บ้านจะเนียวพัฒนา	๒๐๐	๓๐๓	๓๓๕	๖๓๘
รวม	๒,๑๖๑	๔,๓๖๐	๔,๔๘๙	๘,๘๕๐

หมายเหตุ : ข้อมูล ณ วันที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๖๒ สำนักทะเบียนตำบลกระหว้น

๓.๒ ชาวอายุและจำนวนประชากร

ช่วงอายุ	จำนวน (คน)
๐-๓	๓๗๐
๔-๑๘	๑,๗๒๔
๑๙-๒๙	๑,๔๑๙
๓๐-๓๙	๑,๓๔๒
๔๐-๕๙	๒,๕๒๖
๖๐ ปีขึ้นไป	๑,๔๕๙

หมายเหตุ : ข้อมูล ณ วันที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๖๒ สำนักทะเบียนตำบลกระหว้น

๔. สภาพทางสังคม

๔.๑ การศึกษา

- ๑) โรงเรียนประถมศึกษา(รัฐบาล) ๖ แห่ง
๑ โรงเรียนบ้านกระเบาตะลุงวิทยา	๒ โรงเรียนบ้านกระหวัน
๓ โรงเรียนบ้านเตื่อ	๔ โรงเรียนบ้านจะเนียว
๕ โรงเรียนบ้านระหาร	๖ โรงเรียนบ้านกันจต
- ๒) โรงเรียนมัธยม(เอกชน)
- โรงเรียนวัดโพธิ์น้อย ๑ แห่ง
- ๓) ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ๓ แห่ง
- ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านกันจต
- ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านโพธิ์น้อย
- ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลตำบลกระหวัน ๑

๔.๒ สาธารณสุข

- โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล ๒ แห่ง
- โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล บ้านกันจต
- โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล บ้านโพธิ์น้อย

๔.๓ อาชญากรรม

- ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
- ป้อมยามสายตรวจตำบล ๑ แห่ง (บริเวณทางเข้าหมู่ที่ ๕ บ้านโพธิ์น้อย)

๔.๔ ยาเสพติด

-

๔.๕ การสังคมสงเคราะห์

จำนวนผู้รับเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ คนพิการ ผู้ป่วยเอดส์ ตามนโยบายเร่งด่วนของรัฐบาล ประจำปี ๒๕๖๒

หมู่ที่	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๘	๙	๑๐	๑๑	๑๒	รวม (คน)
ผู้สูงอายุ	๑๔๕	๑๕๘	๑๗๔	๑๒๒	๑๓๔	๑๗๙	๗๑	๖๔	๗๕	๖๖	๗๓	๑๑๔	๑,๓๗๕
คนพิการ	๔๔	๓๗	๖๒	๓๔	๓๘	๔๓	๒๑	๑๓	๒๔	๒๗	๒๒	๒๔	๓๘๙
ผู้ป่วย เอดส์	-	๒	-	๓	๔	๔	๑	-	๒	-	๒	-	๑๘
รวม	๑๘๙	๑๙๗	๒๓๖	๑๕๙	๑๗๖	๒๒๖	๙๓	๗๗	๑๐๑	๙๓	๙๗	๑๓๘	๑,๗๘๒

ข้อมูล ณ เดือน พฤษภาคม ๒๕๖๒

๕. ระบบบริการพื้นฐาน

๕.๑ การคมนาคมขนส่ง

ใช้เส้นทางถนนในการเดินทางและการขนส่งโดยมีเส้นทางที่สำคัญคือ ทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข ๒๔ เชื่อมระหว่างอำเภอไพรบึง อำเภอขุนหาญ อำเภอกันทรลักษณ์ โดยจะวิ่งผ่านตำบลกระหวัน ตำบลไพร ตำบลภูฝ้าย ผ่านทางทิศเหนือของตำบลกระหวัน สภาพถนนเป็นถนนลาดยาง สภาพดี

การคมนาคมและขนส่งระหว่างหมู่บ้านในตำบล ส่วนมากจะเป็นยานพาหนะส่วนตัวเดินทางติดต่อกัน ลักษณะเส้นทางจะเป็นลูกรังและลาดยางเป็นบางสาย

ถนนเชื่อมระหว่างตำบล ปัจจุบันส่วนใหญ่เป็นถนนลูกรังและบางสายเป็นถนนดิน มีเขตทาง คับแคบ เป็นหลุมเป็นบ่อและมีอุปสรรคในการคมนาคมขนส่งในฤดูฝน

ถนนภายในหมู่บ้าน ปัจจุบันส่วนมากเป็นถนน คสล. และถนนลูกรัง

ตำบลกระหวันมีเส้นทางสายหลัก ได้แก่ ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๔ ซึ่งผ่านทางทิศเหนือของตำบลในบริเวณ หมู่ที่ ๓ บ้านระหาร ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๑๑๑ ซึ่งผ่านทางทิศใต้ของตำบลในบริเวณหมู่ที่ ๔ บ้านกระหวัน หมู่ที่ ๖ บ้านจะเนียว และหมู่ ๑๒ บ้านจะเนียวพัฒนา

๕.๒ การไฟฟ้า

ประชาชนมีไฟฟ้าครบทุกหมู่บ้านแต่ยังไม่ครบทุกครัวเรือน

๕.๓ การประปา

โดยส่วนมากระบบประปาของหมู่บ้านจะเป็นการบริหารจัดการของแต่ละชุมชนเอง

หน่วยบริการประปาที่อยู่ในความรับผิดชอบของเทศบาลจำนวน ๓ แห่ง คือ ประปาบ้านโพธิ์น้อย, ประปาบ้านห้วย และประปาบ้านระหาร

๕.๔ โทรศัพท์

โทรศัพท์พื้นฐานจะมีใช้เป็นบางครัวเรือน โดยส่วนมากมีโทรศัพท์มือถือส่วนตัวในการติดต่อสื่อสาร

๕.๕ ไปรษณีย์/การสื่อสาร/การขนส่งวัสดุ ครุภัณฑ์

ไม่มีหน่วยบริการย่อยไปรษณีย์ในพื้นที่

๖. ระบบเศรษฐกิจ

๖.๑ การเกษตร

การเกษตรในพื้นที่ส่วนใหญ่ประชาชนจะเพาะปลูกข้าว โดยเฉลี่ย ๑,๗๐๐ ครัวเรือน ประมาณ ๑๓,๑๑๕ ไร่ ผลผลิตเฉลี่ย ๓๙๗ กิโลกรัม/ไร่

๖.๒ การปศุสัตว์

สัตว์ที่นิยมเลี้ยงได้แก่ โค กระบือ สุกร เป็ด ไก่ เป็นต้น จะเลี้ยงสัตว์ไว้ใช้ในงานเพื่อการบริโภคในครัวเรือนและจำหน่ายเป็นรายได้เสริม

๖.๓ การประมง

-

๖.๔ การบริการ

หน่วยธุรกิจในเขตเทศบาล

- ปั๊มน้ำมัน	๖	แห่ง
- โรงงานน้ำแข็ง	๑	แห่ง
- โรงสี	๔๒	แห่ง

๖.๕ การท่องเที่ยว

ไม่มีแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่

๖.๖ อุตสาหกรรม

อุตสาหกรรมมีความสัมพันธ์กับการผลิตด้านการเกษตรของตำบลโดยมีโรงงานอุตสาหกรรมไว้แปรรูปการเกษตร ได้แก่ โรงสีข้าว ส่วนใหญ่มีขนาดเล็กกระจายอยู่ตามหมู่บ้านต่างๆ เพื่อบริการแก่เกษตรกรในตำบล นอกจากนี้ยังมีศูนย์ส่งเสริมอาชีพสำหรับส่งเสริมให้ราษฎรในตำบลได้มีงานทำ และมีโรงงานผลิตน้ำแข็งในพื้นที่ ๑ แห่ง

๖.๗ การพาณิชย์/กลุ่มอาชีพ

- กลุ่มส่งเสริมอาชีพสตรีตำบลกระหวั้น
 - กลุ่มผลิตข้าว GAP
 - กลุ่มเลี้ยงโค-กระบือ
- เป็นต้น

๖.๘ แรงงาน

แรงงานส่วนใหญ่เป็นกลุ่มเกษตรกร, ช่างฝีมือ, รับจ้างงานทั่วไป

๗. ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม

๗.๑ การนับถือศาสนา ประชากรส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ

- สถาบันและองค์กรทางศาสนา วัด ๘ แห่ง
- วัดบ้านกระเบาเตื่อ
 - วัดบ้านโพธิ์น้อย
 - วัดบ้านเตื่อ
 - วัดบ้านกันจต
 - วัดบ้านระหาร
 - วัดบ้านจะเนียว
 - วัดบ้านกระหวั้น
 - วัดห้วยชัยมงคล
- ที่พักสงฆ์ ๑ แห่ง คือ ที่พักสงฆ์จรรโลงวิทยาราม

๗.๒ ประเพณีและงานประจำปี

ประเพณีเกี่ยวกับศาสนา ความเชื่อ วิถีชีวิต เทศกาล และการทำมาหากิน ได้แก่ ประเพณีแห่เทียนดำ ซึ่งถือปฏิบัติสืบทอดติดต่อกันมายาวนานนับพันปีของชาวเขมร เป็นการแสดงออกถึงความกตัญญูต่อผู้มีพระคุณ บรรพบุรุษ สะท้อนให้เห็นถึงความผูกพันของสมาชิกในครอบครัวและเครือญาติ โดยจะประกอบพิธีกรรม ในวันที่ตรงกับวันแรม ๑๔ ค่ำ เดือน ๑๐ ของทุกปี

๗.๓ ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภาษาลิ่น

ประชากรตำบลกระหวั้น สืบทอดภูมิปัญญาท้องถิ่นจากบรรพบุรุษหลายด้าน เช่น ภูมิปัญญาด้านการแกะสลักไม้ การทอผ้า เป็นต้น

๗.๔ สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึก

ศิลปะการแกะสลักไม้ของตำบลกระหวั้น(กลุ่มบ้านกระเบาเตื่อและบ้านตะหลุง สินค้าจากกลุ่มแม่บ้าน เช่น ปลาสามบ้านเตื่อ), ของชำร่วย(เตื่อ), ตะกร้าสานจากเส้นพลาสติก(บ้านเตื่อ), เครื่องจักสาน(บ้านจะเนียว) เป็นต้น

๘. ทรัพยากรธรรมชาติ

๘.๑ น้ำ

แหล่งน้ำธรรมชาติ คือ ห้วยจันทร หนองกาโงก หนองผือ หนองกระเบา หนองกระหว้น เป็นต้น แหล่งน้ำธรรมชาติเหล่านี้ส่วนใหญ่ใช้ประโยชน์ได้ตลอดปี

แหล่งน้ำเพื่อการเกษตร ซึ่งเป็นแหล่งน้ำผิวดินตามธรรมชาติที่มีอยู่ในตำบล ได้แก่ ห้วยจันทร หนองกาโงก หนองผือ หนองกระเบา หนองกระหว้น เป็นต้น ส่วนใหญ่แหล่งน้ำเหล่านี้มักประสบปัญหาน้ำแห้งขอดหรือมีสภาพตื้นเขินในฤดูแล้งไม่สามารถนำน้ำมา ใช้เพื่อประโยชน์การเกษตรได้ตลอดปี หมู่บ้านที่มีแหล่งน้ำเพื่อการเกษตรกรรมไม่เพียงพอ และมีปัญหาในฤดูแล้งได้แก่ หมู่ที่ ๒,๓,๔,๖,๗,๘,๙,๑๐ หมู่บ้านที่มีแหล่งน้ำอุปโภคบริโภค ไม่เพียงพอและมีปัญหาในฤดูแล้งได้แก่หมู่ที่ ๔,๕,๖,๗,๘,๙,๑๐,๑๑,๑๒

๑. ลำห้วย ๓ แห่ง

๒. บึง หนองและอื่นๆ ๑๖ แห่ง

แหล่งน้ำที่สร้างขึ้น

๑. ฝาย ๑๖ แห่ง

๒. บ่อน้ำตื้น ๒๐๐ แห่ง

๓. บ่อบาดาล ๔๑ แห่ง

ยังคงอยู่ในสภาพที่สามารถอุปโภค – บริโภคได้เพียงพอในฤดูแล้ง ปริมาณน้ำฝน เฉลี่ย ๑,๔๐๐ มิลลิเมตร ต่อปี

๘.๒ ป่าไม้

ไม่มีพื้นที่ป่าสาธารณะ

๘.๓ ภูเขา

ไม่มีภูเขาในพื้นที่

๘.๔ ทรัพยากรธรรมชาติที่สำคัญขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ไม่มีทรัพยากรธรรมชาติที่สำคัญขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่